

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XII Nr. 3145

4 pagini
20 bani

Simbătă

13 noiembrie 1954

IN NUMĂRUL DE AZI

— VIRGIL LAZAR: Întoarcerea în colectivă. (pag. 2-a)
— EUGEN VLADIMIR: 70 ani de la premiera comediei „O scrisoare pierdută”. De la premieră la spectacolul 627. (pag. 2-a)
— D. TIRNAUCEANU: Folclorul: Binefăcările zăpezii. (pag. 2-a)
— I. BECHERU: Planul de achiziții trebuie realizat și pe sortimente: Pe marginea lipsurilor în activitatea cooperativelor din raionul Bacău. (pag. 3-a)

— Acordarea Premiului de Stat al R.P.R. pentru lucrările deosebite de valoroase realizate în anul 1953. (pag. 3-a)
— Eșecul misiunii lui Lojda la Washington: Comunicatul asupra tratativelor dintre Eisenhower și Lojda. (pag. 3-a)
— E. GRECU și R. ȚULESCU: Cronica internațională:
• Provocatori americani la lucru
• Algeria nu mai vrea să poarte jugul colonial (pag. 4-a)
— A 9-a sesiune a Adunării Generale a O. N. U. (pag. 4-a)

Pentru o bună aprovizionare a fabricilor de zahăr cu sfeclă

A trecut o lună și jumătate de când zgomotul uriașelor agregate și coșurile fumeginde ale fabricilor de zahăr au vestit începerea campaniei de prelucrare a sfecele de zahăr din recolta anului 1954.

Sub lozincă „Să sporim producția de zahăr din noua recoltă de sfeclă” colectivele de muncă din fabricile de zahăr din țara noastră au pornit cu avânt în trecerea socialistă pentru dobândirea unor c. mai însemnate succese.

Realizările obținute în majoritatea fabricilor din primele zile ale campaniei, realizări dezvoltate cu fiecare zi ce a trecut, constituie dovada vie a posibilităților de care dispune fiecare fabrică în parte în rezolvarea cu succes a sarcinilor ce-i stau în față.

De la data începerii campaniei și până la 8 noiembrie multe fabrici au reușit să realizeze și chiar să depășească norma de prelucrare a sfecele pe perioada respectivă. În această categorie se numără fabrica de zahăr din Arad care a îndeplinit norma în proporție de 110 la sută, fabrica de zahăr Chitila, în proporție de 108,4 la sută, fabrica „Bernath Andrei” Tg. Mureș 107,3 la sută și altele. Unele fabrici care din cauza unor deficiențe organizatorice n-au pornit din plin campania de prelucrare, cum ar fi fabrica de zahăr „Popa Sapcă” Giurgiu, au reușit ca în scurt timp să înlăture aceste deficiențe și să lucreze cu întreaga capacitate de producție.

Hotărârea colectivelor de muncă de a obține cantități mereu sporite de zahăr din aceeași cantitate de sfeclă își găsește expresia în preocuparea pentru reducerea la maximum a pierderilor de fabricație. Faptul că toate fabricile de zahăr, cu excepția celei din Săscut, lucrează în prezent sub normativul de pierderi, este o dovadă oclentă în acest sens. În perioada 15-25 octombrie, muncitorii și tehnicienii fabricii de zahăr „Ilie Pintilie” din Roman au reușit să fabrice în plus, prin reducerea pierderilor, 26.450 kg. zahăr. Cu succese asemănătoare se pot mândri și colectivele celorlalte fabrici care depășesc norma de prelucrare producând zilnic mii de kilograme de zahăr prin reducerea pierderilor.

La baza acestor succese stă organizarea producției, măsurile tehnico-organizatorice luate de conducerea fabricilor în vederea asigurării unui proces de producție continuu și în mod ritmic, aplicarea pe scară largă a metodelor de lucru sovietice. Printre acestea la loc de frunte sînt metoda inginerului sovietic E. Iarovoi, lucrul după graficul orar, metoda Katz de purificare a zeturilor prin rețeaua zemei incomplet saturate, etc., metode care contribuie din plin la reducerea pierderilor de fabricație, la mărirea considerabilă a producției de zahăr.

Dezvoltarea mai departe a realizărilor obținute pînă acum presupune însă ca fabricile de zahăr să fie aprovizionate permanent cu cantitatea de sfeclă necesară unui proces de fabricație continuu. Pentru aceasta, recoltarea sfecele de zahăr trebuie să se desfășoare în condiții optime și cât mai rapid. De felul cum decurge acțiunea de recoltare a cantităților de sfeclă contractate, de măsurile luate în vederea însoțirii acestora, depinde în primul rînd realizarea producției de zahăr planificată. Situația existentă în momentul de față în ceea ce privește recoltarea sfecele este însă nesatisfăcătoare și menținerea ei poate influența în mod negativ bunul mers al campaniei de prelucrare. Deși fabricile au început recoltarea sfecele pe baza unui plan dinainte stabilit, a cărui traducere în viață trebuia să asigure aprovizionarea cu stocurile necesare, de la pornirea campaniei de recoltare și pînă în prezent a fost recepționată abia 51,2

la sută din producția evaluată de sfeclă. Aceasta reprezintă o cantitate insuficientă pentru asigurarea unor stocuri tampon care să permită continuitatea producției în cazurile cînd timpul neprielnic ar frîna acțiunea de recoltare.

De această situație se fac răspunzătoare pe lîngă organele de teren ale fabricilor de zahăr din cadrul Ministerului Industriei Alimentare și sfaturile populare cit și organele Ministerului Agriculturii și Silviculturii cărora le revine sarcina de a mobiliza cultivatorii la recoltarea și predarea în întregime a cantității de sfeclă contractată, de a asigura transportul și încărcarea la campe. Este știut că în această perioadă de timp, sfaturile populare au de îndeplinit sarcini deosebit de importante, printre care se numără și recoltarea sfecele de zahăr. De aceea, de felul cum acestea își organizează munca depinde rezolvarea cu succes și la timpul oportun a acestor sarcini. Unele sfaturi populare nu acordă însemnătate cuvenită recoltării sfecele de zahăr. Prin munca lor defărmătoasă e le împiedică pe alocuri buna desfășurare a campaniei de recoltare. În regiunile Arad și Timișoara de pildă, unele sfaturi populare comunale se preocupă să îndrume pe cultivatorii numai pentru efectuarea însemnărilor, nu și pentru recoltarea sfecele.

În asigurarea îndeplinirii planului de fabricare a zahărului, recoltarea și predarea în întregime a cantității de sfeclă contractată constituie o problemă de mare însemnătate. Această problemă îmbracă diferite aspecte. Din lipsa de preocupare pentru asigurarea brațelor de muncă la unele gospodării agricole colective, cum este cazul aceloră de la Sîmnicolaul Mare, Beșenova-Veche, etc., recoltarea se desfășoară în condiții proaste, ceea ce face ca o cantitate de 10-30 la sută din sfeclă să rămînă în pămînt, nerecoltată. În alte locuri din cauza nerealizării cantității de sfeclă contractată, unii cultivatori manifestă un total dezinteres pentru recoltarea sfecele și predarea ei, lăsînd-o în pămînt, pentru a fi pășunată de vite sau folosind-o în alte scopuri. În raioanele Birlad și Galați s-a constatat că 20 la sută din sfeclă este pășunată de vite.

Cum pot fi scoțite astfel de fapte decit o consecință directă a slabei munci organizatorice și de îndrumare dusă de sfaturile populare și de către secțiile și direcțiile lor agricole? Pe lîngă acestea și organele agricole din Direcția generală industrială a zahărului din M.I.A., cit și serviciile de cultură ale fabricilor de zahăr, direct interesate în această problemă, n-au coordonat în suficientă măsură și n-au cuprins sub controlul lor întreaga suprafață cultivată cu sfeclă, iar unele organe de teren ale fabricilor (șefi sectoare și agenți agricoli) s-au dovedit necorespunzătoare din punct de vedere al pregătirii profesionale.

Timpul trece și producția de zahăr nu poate să sufere amînare. Fabricile de zahăr trebuie aprovizionate continuu cu materia primă, astfel ca ciclul de fabricație să nu fie întrerupt nici cu o zi. De aceea, lichidarea deficiențelor mai sus amînute se pune ca o sarcină urgentă. Îndrumate îndeaproape de organizațiile de partid, sfaturile populare și direcțiile agricole regionale prin organele lor au datoriat să acorde un sprijin efectiv organelor M.I.A. pentru realizarea într-un timp cît mai scurt posibil a planului de recoltare, pentru transportul cît mai grabnic al cantității de sfeclă contractată spre stațiile de recepție ale fabricilor de zahăr.

Nu mai avînd asigurată materia primă, colectivele de muncă din fabricile de zahăr vor putea să desfășoare în bune condițiuni campania de lucru, vor putea să producă cantități mereu sporite de zahăr.

HOTĂRÎREA

Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român cu privire la îmbunătățirea aprovizionării cu material lemnos a țărănimii muncitoare

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne și Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, analizînd situația aprovizionării țărănimii muncitoare cu material lemnos pentru satisfacerea nevoilor lor gospodărești, constată că volumul de material lemnos și de alte materiale de construcții ce s-au dat țărănimii muncitoare pentru nevoile gospodărești, au crescut din an în an.

Față de sarcinile ce decurg din Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. pentru dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, aprovizionarea țărănimii muncitoare cu material lemnos necesar construcțiilor gospodărești ale colectivităților, întovărășirilor și țărănilor muncitori cu gospodării agricole individuale, este încă nesatisfăcătoare.

În vederea sprijinirii țărănimii muncitoare pentru obținerea de recolte cît mai mari și pentru dezvoltarea creșterii animalelor, este necesar a se da țărănimii muncitoare posibilitatea de a-și procura material lemnos pentru construcții gospodărești; o mai mare grijă trebuie acordată tinerilor căsătoriți de la sate (insurății) pentru întemeierea de gospodării. De asemenea, trebuie create resurse locale de material lemnos, necesar lucrărilor de interes obșteșc al comunei.

În scopul acesta este necesar ca unele din acele păduri sau parcele de păduri — trecute în patrimoniul statului după 1948 — din regiunile de ses și de dealuri, care prin structura și poziția lor nu constituie mase păduroase de importanță industrială și care pot fi îngrijite și exploatate cu posibilități locale, să fie date în administrarea și gospodărirea comunelor situate în apropierea acestor păduri.

Avînd în vedere cele de mai sus, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne și Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român,

Hotărâsc:

1. Se dă în administrarea și gospodărirea comunelor pentru folosința țărănilor muncitori, din fondul forestier al statului, o suprafață de circa 550.000 hectare pădure. Materialul lemnos rezultat din exploatarea acestor păduri va fi folosit pentru nevoile gospodărești ale țărănilor muncitori, precum și pentru unele nevoi obștești ale comunelor.

Pădurile comunale se constituie din pădurile sau parcelele de păduri care au format proprietăți în suprafață pînă la 20 hectare și care au intrat în patrimoniul forestier al statului după anul 1948.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii, cu aprobarea Consiliului de Miniștri, poate să atribuie trupuri de păduri în suprafață de maximum 50 hectare, de pămînt de masive forestiere mari și care din punct de vedere economic pot fi mai bine gospodărite, exploatate și refăcute de către comitetele executive ale sfaturilor populare comunale.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii va stabili, împreună cu comitetele executive ale sfaturilor populare regionale, trupurile și parcelele de păduri ce vor fi atribuite comunelor; delimitarea pe teren a acestora se va termina pînă la data de 1 mai 1955.

2. Pădurile date în administrarea și gospodărirea comunelor sînt supuse regulimului de gospodărire silvică, conform legilor în vigoare. Ele se gospodăresc de comitetele executive ale sfaturilor populare comunale prin comitete de gospodărire a fondului silvic comunal, a esee de adunarea generală a țărănilor muncitori din comuna respectivă.

Comitetul executiv al statului popular comunal, prin comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal, va lua în primire din partea organelor silvice locale, suprafețele de pădure destinate pentru folosința obștească a țărănilor muncitori și le va gospodări conform regulilor silvice în vigoare, sub îndrumarea și controlul tehnic al organelor silvice locale.

form regulilor silvice în vigoare, sub îndrumarea și controlul tehnic al organelor silvice locale.

3. Comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal, împreună cu organele silvice locale, vor delimita anual din pădurile de folosință comunală, parchetele destinate exploatării, vor întocmi actele de punere în valoare, pe care le vor supune spre aprobare comitetului executiv al statului popular comunal și le vor aduce la cunoștința țărănilor muncitori din comună.

La stabilirea cotelor anuale de tăiere, se va avea în vedere asigurarea continuității exploatării pădurii în viitor.

Exploatarea, scosul și transportul materialelor lemnoase se vor face cu respectarea regulilor silvice în vigoare.

Repartizarea cantității de material lemnos pentru nevoile gospodărești ale țărănilor muncitori și nevoile obștești ale comunelor, se va face de către comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal, cu aprobarea comitetului executiv al statului popular comunal.

La repartizarea masei lemnoase vor avea întietate țărănii muncitori care au avut păduri trecute în patrimoniul statului după anul 1948.

Femeile văduve, copiii orfani, bătrînii și alții a căror ajutorare va fi hotărîtă de adunarea țărănilor muncitori, vor primi material lemnos, tăiat și transportat cu sprijinul țărănilor muncitori din comună.

Îngrijirea, refacerea și paza pădurii comunale se vor face prin contribuția în bani sau în muncă a țărănilor muncitori care beneficiază de prevederile prezentei hotărîri.

Contribuțiile vor fi stabilite de adunarea generală a țărănilor muncitori. Țărănii muncitori care au avut păduri ce au fost trecute în patrimoniul statului după anul 1948, sînt scutiți de contribuția în bani.

4. Comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal lucrează sub îndrumarea și controlul comitetului executiv al statului popular comunal, căruiă îi va prezenta dări de seamă.

De asemenea, comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal va prezenta semestrial dări de seamă în fața adunării generale a țărănilor muncitori din comună, asupra activității depuse pentru gospodărirea pădurii.

La adunarea generală din al doilea semestru al fiecărui an va avea loc și alegerea comitetului de gospodărire a fondului silvic comunal.

5. Comitetele executive ale sfaturilor populare comunale răspund pentru buna gospodărire a pădurilor comunale.

6. Lucrările de împădurire se vor face potrivit planului tehnic întocmit de organele silvice în colaborare cu comitetul de gospodărire a fondului silvic comunal și sub îndrumarea tehnică a ocoalelor silvice, care vor asigura, contra plată, materialul de împădurire necesar. Planul de împădurire va fi supus aprobării comitetului executiv al statului popular comunal.

7. Transportul materialelor lemnoase ce fac obiectul prezentei hotărîri se face potrivit prevederilor Decretului nr. 201/1953 privind circulația materialului lemnos.

8. Comitetele executive ale sfaturilor populare comunale și comitetele de gospodărire a fondului silvic comunal vor combate cu ajutorul țărănilor muncitori, încălcările prevederilor prezentei hotărîri, a regulilor silvice și a măsurilor stabilite de adunarea generală a țărănilor muncitori.

9. Ministerul Agriculturii și Silviculturii va prezenta Consiliului de Miniștri pînă la data de 1 ianuarie 1955 proiectul de regulament pentru administrarea și gospodărirea pădurilor de folosință comunală.

10. Pentru aprovizionarea cu materiale lemnoase

a țărănimii muncitoare pe anul 1955, comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, prin comitetele de gospodărire a fondului silvic comunal, vor prelua spre tăiere de la ocoalele silvice, parchetele puse în valoare și care se vor mai pune în valoare pînă la data de 15 decembrie 1954. Aceste parchete vor fi atribuite din suprafețele ce vor constitui pădurile de folosință comunală.

Predarea parchetelor se va face în cursul lunilor noiembrie și decembrie 1954.

11. Se vînd din pădurile statului, țărănilor muncitori:

a. Resturile de exploatare, inclusiv arborii răsiți în parchete (în picioare sau doborîți) de către unitățile de exploatare ale Ministerului Industriei Lemnului, Hîrtiei și Celulozei, Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Centrocoop și ale sfaturilor populare regionale.

b. Buturile, crăile, zoburile din toate parchetele exploatate sau în curs de exploatare ale unităților arătate mai sus.

c. Produsele lemnoase rezultate de pe pășunile împădurite, prin aplicarea prevederilor amenajamentelor silvo-pastorale sau a studiilor de transformare, în cazurile cînd nu sînt întocmite asemenea amenajamente.

d. Materialele rezultate din curățirea izlazurilor de vegetație lemnoasă, cu excepția celor de pe terenurile supuse eroziunii, pe care tăierile sînt interzise. Fondurile rezultate vor fi utilizate pentru întreținerea izlazurilor comunale.

12. Aceste materiale se vor vinde țărănilor muncitori de către unitățile de exploatare, pe bază de tabele întocmite de comitetele executive ale sfaturilor populare comunale.

13. Plantațiunile aflate pe terenurile gospodăriilor agricole colective se lasă în folosința acestora și vor fi exploatate cu respectarea regulilor silvice.

Se lasă în folosința personală a țărănilor muncitori, plantațiile mici și izolate aflate pe terenurile lor agricole, cit și plantațiile aflate la capetele terenurilor lor agricole, dacă aceste plantații nu formează corp comun cu pădurile statului.

14. Ministerul Agriculturii și Silviculturii va ajuta, prin îndrumări tehnice și material sădilor din pepinierele statului, pe țărănii muncitori, pentru punerea în valoare a terenurilor lor degradate.

15. Comitetele regionale și raionale de partid, precum și organizațiile de bază satești, vor trebui să desfășoare o temeinică muncă politică pentru lămurirea maselor de țărani muncitori asupra importanței acestei hotărîri, care are drept scop întărirea economică a gospodăriilor țărănilor muncitori și îmbunătățirea condițiilor lor de viață.

16. O atenție deosebită vor trebui să acorde organele și organizațiile, de partid formării comitetelor de gospodărire a fondului silvic comunal. În aceste comitete trebuie să fie aleși țărani muncitori cu spirit gospodăresc și care se bucură de încrederea maselor de țărani.

Organele și organizațiile de partid trebuie să îndrume în mod permanent activitatea comitetelor executive ale sfaturilor populare și a comitetelor de gospodărire a fondului silvic comunal în ce privește repartizarea materialului lemnos, respectarea regulilor silvice și efectuarea la timp a lucrărilor de refacere a fondului silvic comunal.

Președintele Consiliului de Miniștri
al R. P. R.

GH. GHEORGHIU-DEJ

Prim secretar al Comitetului Central
al Partidului Muncitoresc Român

GHEORGHE APOSTOL

LAUREAȚI AI PREMIULUI DE STAT

E. I. NYARADY
Academician

pentru contribuția dată ca redactor responsabil la editarea volumelor I și II din Flora R.P.R., pentru prelucrarea monografică a familiei Crucifere din vol. III din Flora R.P.R. și pentru întreaga sa activitate științifică în domeniul botanicii.

ȘTEFAN G. NICOLAU
Academician

pentru îndelungata activitate științifică și de pregătire de cadre.

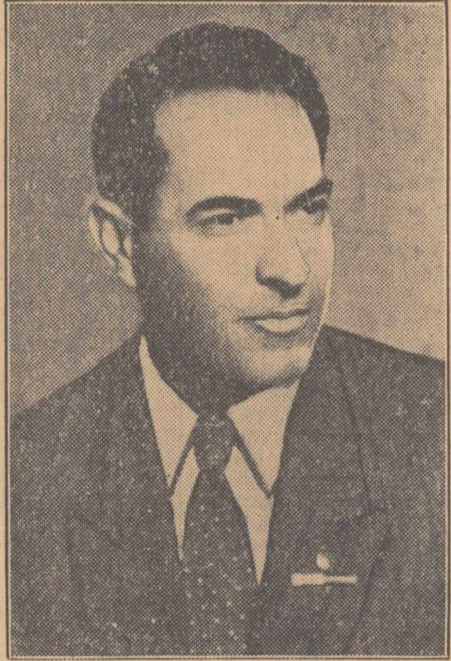
RALUCA RIPAN
Academician

pentru contribuții în domeniul chimiei analitice și pentru studiul soluțiilor apoase de heteropolacizil.

GHEORGHE SPACU
Academician

din colectivul care a elaborat lucrarea „Proces tehnologic pentru fabricarea acidului sulfuric și a cimentului din ghips”.

STOICA N. VICA
tehnician

pentru lucrarea „Protecția anticorrosivă a utilajului industrial prin bachelitate”.

DIMITRIE MACREA
prof. universitar

din colectivul care a elaborat lucrarea „Gramatica limbii române” vol. I și II.

...donații Economice și a celui al Finanțelor, au fost completate prin numirea lui P. Papaligritas în postul de ministru al Coordonării Economice și a lui L. Evtaixias, ca ministru de Finanțe. La 11 noiembrie însă și-a prezentat demisia George Romanos, ministru adjunct pentru insulele Ionice.

